

GYUKICS GÁBOR

feltámadás a madarak szemszögéből

*minden arc fehér maszk
az árnyék
nem tapad a földhöz
a tavasz
hermetikusan elzárja a telet a nyártól
minden váll
egy madár szárnya
és aki repülni akar
annak a földre kell vetnie
csontjait*

út a hideg felé

*a folyó
korbácshideg nyúlványai
elkapják lábainkat
a híd kövéhez szorítanak
mielőtt
az idegen nyelven pörgő
örvényre hagynak*

*vihar után
a híd darabjait
az istent épp
megtagadó víz
sajátjává teszi
a nap vörösét nélkülöző
fény sugarban*

minden mit elképzelek az enyém

*felhők szorítják
földdel arcra az utcát
kerítés sebzi meg
a felhő albasát*

*csurog az ég
a víz elfed minden járdát
a hangja olyan
olyan
olyan
olyan
mint a zongoráé
újra meg újra
átírbató*

túl

*elveszítéd árnyékokat
a túlon túl hátsó udvarán
napolvasztotta kátrányba ragadt
az ideiglenesen kölcsönkért idő
megadnod nem kell
használd
amint
van rá alkalom
mert amikor
a fények befestik a szelet
elfelejtődik minden arcnyomat
halántékod mögött
szétmosódnak
a színtelen
mozgásra képtelen térben*

FILIP TAMÁS

A megszállott

*Az állatot kéne visszafogni, amelyik
bennem lakik, a növényt, mely vadul
dobálja ágait, még vihar se kell neki.*

*„Vérbő vagyok és vértelen”, írja Toldalagi.
Én belül kórházfehér, és kívül mélyvörös,
mint aki élveboncolásból szökött.*

*csurog az ég
a víz elfed minden járdát
a hangja olyan
olyan
olyan
olyan
mint a zongoráé
újra meg újra
átírbató*

túl

*elveszítéd árnyékokat
a túlon túl hátsó udvarán
napolvasztotta kátrányba ragadt
az ideiglenesen kölcsönkért idő
megadnod nem kell
használd
amint
van rá alkalom
mert amikor
a fények befestik a szelet
elfelejtődik minden arcnyomat
halántékod mögött
szétmosódnak
a színtelen
mozgásra képtelen térben*

FILIP TAMÁS

A megszállott

*Az állatot kéne visszafogni, amelyik
bennem lakik, a növényt, mely vadul
dobálja ágait, még vihar se kell neki.*

*„Vérbő vagyok és vértelen”, írja Toldalagi.
Én belül kórházfehér, és kívül mélyvörös,
mint aki élveboncolásból szökött.*